

Boeddhisme, boksen en liefde

Geplaatst op [dinsdag 8 mei 2007 - 08:59](#)

In een enorm berglandschap, zien we bovenop een berg een gespierde monnik vol tatoeages mediteren. Hij verkeert in een staat van complete innerlijke en fysieke rust. Het enige dat we horen is het geluid van de wind die door de bomen waait, de krekels en sprinkhanen en het kabbelende water. We zijn beland in de wereld van 'Buddha's Lost Children', een documentaire die zich afspeelt in het prachtige grensgebied van Thailands 'Golden Triangle'.

Achter deze uiterlijke rust en schoonheid, verschuilt zich helaas ook een hoop ellende. De streek staat bekend om zijn drugsmokkel en voorheen heerste er een Birmaanse drugsbaron. Met behulp van het Thaise leger worden de drugsbaronnen in Birma gehouden, maar toch is er geen volledige rust. De etnische bergvolkeren die er wonen zijn arm en maken zich grote zorgen om de toekomst van hun kinderen. Gelukkig is daar abt Phra Khru Bah. Deze monnik was ooit een succesvol Thaibokser tot december 1990. Toen een vriend van hem jong overleed, bedacht hij zich wat hij met zijn leven wilde doen. Hij besloot zich te bekeren en een klooster voor kansarme kinderen op te richten.

Vanuit dit klooster, The Golden Horse genaamd, heeft regisseur Mark Verkerk de monnik ruim een jaar gevolgd. We maken kennis met beschadigde dorpskinderen, die liefdevol worden opgenomen door Khru Bah en leidster Khun Ead. De kinderen bidden tot Buddha, krijgen onderwijs, leren boksen en groeien langzaam op tot zelfverzekerde jongens. De jongens die het meest bijblijven zijn de kleine Suk en Pan Saen. Pan Saen, die voor zijn bekering Yee heette, wordt door zijn moeder naar het klooster gestuurd omdat zij te arm is om hem eten te geven. Toen Suk in het klooster arriveerde, kwam er geen woord uit zijn mond. Khru Bah weet echter beetje bij beetje het vertrouwen van de jongens te winnen. De novicen gaan te paard mee op tocht naar de grens, alwaar zich een tempel op honderd kilometer afstand van het klooster bevindt. De jongens zien steeds meer een vader en een voorbeeld in de monnik. Aan het eind laat Pan Saen zelfs ook een grote tatoeage van een tijger zetten, net zoals Khru Bah heeft.

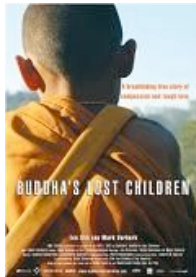

Buddha's Lost Children is echt een genot om naar te kijken en is prachtig gefilmd. Zoals het past bij de film, is er veel gebruik gemaakt van symboliek. Wanneer Khru Bah bijvoorbeeld vertelt over de rust die hij vond toen hij monnik werd, zien we stille, haast kalmerende, natuurbeelden. En als er wordt verteld over de verandering van Suk in het klooster, zien wij hoe hij zijn hoofd kaal scheert en dus letterlijk een transformatie ondergaat. Ondanks dat het

een documentaire is, zit er duidelijk een verhaallijn in. Hierdoor en door de mooie beelden, vergeet je soms zelfs dat je te maken hebt met een non-fictie film. Wanneer je de novicen ziet galopperen op hun paarden dwars door de bergen heen, is het net of je kijkt naar een spannende avonturenfilm. Maar het commentaar van de monnik, aanvullende informatie in beeld en de arme bevolking, zetten je weer terug in de werkelijkheid.

De film heeft over de hele wereld diverse prijzen gewonnen. Onder meer de top documentaire prijs op het AFI Festival in Los Angeles: de Grand Jury Prize for Documentary. Naar mijn idee, meer dan terecht. *Buddha's Lost Children* van Martin Verkerk is een waar juweeltje.

Buddha's Lost Children

Regisseur: Mark Verkerk

Tijd: 93 minuten

Uitgebracht door: Warner Bros, EMS Films

Adviesprijs: 22,99 euro

Adviesleeftijd: 12 jaar

Bestel nu online voor maar 16,99!

Buddha's Lost Children

Mark Verkerk

Kimberly Kea

http://vrouw.nl/site/list_messages/7673